

A decorative flourish or scrollwork element, likely a page ornament. It features a central, symmetrical design with a large, stylized leaf or flower motif in the center, surrounded by intricate, swirling lines and smaller leaf-like shapes. The design is rendered in a dark, textured style, possibly woodcut or engraved.

શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજ

ସ୍ଵାଧୀନତା

નાટકનાં ગાયનો.

અન્યનાર:-ગૌરીશંકર ત્રિભુવંન ઉપાધ્યાય રાજકવી

८. दारा और गजपति विजेता कर्ता.

—: છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :—

ચીમનલાલ જાડેરદાસ દલાલ.

શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજના માલિક

હાલ મુકામ-રેલવેનરોડ-જયોર્જ થીએટર સુરત.

આવૃત્તિ ૩૯

34 4000

સંવત ૧૯૭૬] ક્રિ.મત ૦-૩-૦ [અને ૧૯૧૯

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
૮૫૫૧

આ નાટક (વીર કેશરી) રજીસ્ટર કરાવી માલીકે
સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે, તેમની લેખીત રજા
શિવાય કોઇએ ભજવવું, ભજવાવવું છાપવું
કે છપાવવું નહીં.

સુરત ખપાટીઆ સંકલા પર આવેલા શા. ખુ, અ. ના “ જનન ”
એનજન શ્રી. પ્રેસમાં પ્રભુશંકર નરભેરામ વ્યાસે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

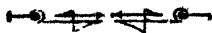
[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૫૧ વર્ગિક

પુસ્તકતું નામ ૮૦૨૩૨.૨૭

વિષય ૬-૨-૩

❧: વીર કેશરી નાટકનો હુંકસાર :❧

અંક પહેલો.

પ્રવેશ પહેલો—સ્થળ વિતસ્તા (જેલમ) નદીનો કીનારો, રાજ રાજવાડાઓની સભા, સીકંદર (મહાન એલેક્ઝાંડર) ને નદી ઉતરતો અટકાવી યુદ્ધ કરવાની ક્ષત્રિ રાજકર્તાઓએ પ્રતિજ્ઞા કરવી, ઈંદીરા કુમારીએ યુદ્ધમાં વિજય મેળવનારને પરણવાની પ્રતિજ્ઞા કરવી, જ્ય માટે હીંદ દેવી પ્રગટ થઈ આશીષ આપવી, સીકંદરના દુત એફ્રિસ્ટિયન સભામાં બોલાવવો, દુતે રાજકર્તાઓને સંધી કરી માર્ગ આપવાનો સીકંદરનો પેગામ સંભળાવવો, પુરરાજ (પૌરસ) પ્રમુખ સર્વ રાજકર્તાઓએ સીકંદરનો પેગામ નાકબુલ કરી યુદ્ધ આરંભવાનો જવાબ આપવો તેથી સીકંદરશાહ સાથે દુતે કરેલા સંકેત મુજબ એક તીલસ્માતીક સંદુક કે જે તોપ છે તેના જોરથી દુત સભામાંથી અંબાલીકા રાજકુમારીનું હરણ કરી ચાલ્યો જાય છે.

ટેબલો.

પ્રવેશ ૨ જો—સ્થળ રાજમહેલ પાસેનો રસ્તો, ગુણવતી તથા સુહાસીની પોતાના પતિ કે જેઓ પર સ્ત્રીલંપટ છે તેઓને બચ પમાડી મુક્તિથી ઠેકાણે લાવવાની આમનસામન સલાહ કરે છે. તેવામાં ત્યાં રાહુમલ આવે છે, સુહાસીની તરફ પ્યારના ઉભરા કાઢે છે, સુહાસીની તેને મળતી થઈ પોતાને મુકામે આવવા કહે છે. રાહુમલ જાય છે, બાદ પોકળસીહ આવે છે, ગુણવતી અત્યે પ્યાર જાહેર કરે છે, તે પણ પોકળસીહને પોતાને મુકામે આવવા કહે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—સ્થળ જેલમ નદીને કાનારે સીકંદરની છાવણી. એફ્રિસ્ટીયન અંબાલીકાને ઉઠાવી લાવી તેને શાહ સાથે સંધીના કરાર કરવા સમજાવે છે, જય આપે છે. અંબાલીકા તે વાતને તરછોડી કાઢે છે, બંનેમાં રસાકરસી, હથીયારોથી પરસ્પર હલ્લો કરે છે, સંકેત મુજબ સીકંદરશાહનું ત્યાં અચાનક આવ્યાનો ડાળ કરી આવવું. એફ્રિસ્ટીયન ને જબરી કરતાં રોકવો. એફ્રિસ્ટીયનનું જવું. અંબાલીકા સીકંદરને જ્વેતાંજ મોહ પામે છે. સ્વદેશ પ્રત્યેની લાગણી જતી રહે છે. સીકંદરશાહ અંબાલીકા પ્રત્યે જાનભરી રીતે વિનય કરે છે. અંબાલીકા પ્રેમાસક્ત બની સીકંદરને અનુમોદન આપે છે. સીકંદર આશ્ચર્ય સાથે અંબાલીકાના મનનો ફેરફાર સમજી જાય છે. અને તેનો લાભ લઈ અંબાલીકા તરફ દીક્ષાસોજી જાહેર કરે છે, અંબાલીકા મરમાળી ભાષામાં શાહનો પ્રેમ માંગે છે. સીકંદર વિષય વીલાસને ધીક્કારનાર હોવાથી અંબાલીકાની માંગણીને અંતરથી નાકબુલ કરે છે, પણ રાજ્ય પ્રકરણીય નીતીને અનુસરી સમયનુસાર અંબાલીકાનો પ્રેમનો સ્વીકાર કરે છે, અંબાલીકા પંજાબ દેશ જતાવી આપવાની, પુરરાજને કેદ કરાવવાની, તથા છુપી રીતે અચાનક હલ્લો કરવાની યુક્તિ બતાવે છે. બદલામાં પેતાના બહુ તક્ષશીલને પંજાબનું રાજ્ય આપવા તથા ઇંદીરા રાજકુમારી તેની સાથે ખરણાવી આપવાની શરત કરે છે. સીકંદર સર્વ કાંઈ કબુલ કરે છે. જેવામાં અચાનક નદીમાં મહાન જળચર પ્રાણી જેવું તનું દેખાય છે, સીકંદર અને અંબાલીકા તે જોવા નદી કાંઠે જાય છે. જળચર પ્રાણી સ્ટીમરનાં રૂપમાં ફેરવાઈ જાય છે. સેના સાથે પુરરાજ તેમાં માલમ પડે છે. સીકંદરને બચાવી કરી પુરરાજ અંબાલીકાને છોડાવી જાય છે.

પ્રવેશ ૪ થો—સ્થળ ઈંદીરાનો મહેલ, સુંદરી અને સાહેલીઓનો પ્રેમસંગાર સખંધી આનંદી વાતોલાપ, ઈંદીરા તેગસીંહ વીગેરે આવે છે. યુદ્ધમાં હિતરવા સૈન્ય વ્યવસ્થા કરે છે, તેગસાહ પોતાના પુત્ર સરોજને દેશ સેવામાં રજુ કરે છે. તેગસીંહને લશ્કર લઈ આવવા, જવાનો હુકમ. ઈંદીરાનું આરામ માટે જવું. પૂર્વ પ્રેમી સરોજ અને સુંદરીનો પ્રેમી મેળાપ.

પ્રવેશ ૫ મો—સ્થળ તક્ષશીલનો મહેલ તક્ષશીલ ઈંદીરાને મેળાવવા માટે યુદ્ધમાં વીજ્ય મેળવવા નીશ્ચય કરે છે, ઈંદીરા આવે છે. તક્ષશીલની આસક્તી. યુદ્ધમાં વીજ્ય થવા ઈંદીરાનું કહેવું. તક્ષશીલ અંદર જાય છે. અંબાલીકાનું આવવું. ઈંદીરા અને અંબાલીકાની સીકંદર સખંધે વાતચીત, અંબાલીકા શાણપતથી ઈંદીરાને કાપવાની તજવીજ ચલાવે છે, ઈંદીરા તેનો આશય સમજી જાય છે, જન્મેમાં મતફેર. વાદવીવાદ, અને વીરહના. ઈંદીરા જાય છે. તક્ષશીલ આવે છે અંબાલીકા તક્ષશીલને ભંભેરે છે, ઈંદીરા પુરને ચાહે છે, અને પ્રીતિ કરી છે તે એક પુરના લાલ માટે છજ છે, એવું કસાવે છે, ખગીનામાં પુર તથા ઈંદીરાને છુપા મળેલા જતાવી આપવાનો ઠરાવ કરે છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—ઈંદીરાનો બાગ. ઈંદીરા પુર સખંધે પ્રેમોદયાર કાઢે છે, પુરરાજ આવે છે, ઈંદીરા તેને અંબાલીકાના ફરેમની લકીકર જણાવે છે, પુર તેઓ ખુટલને છોડી દેવા વીચાર રાખે છે. ઈંદીરા તક્ષશીલને હાથપર રાખવાની સલાહ આપે છે, પુર તે સલાહ માને છે, અંબાલીકા તક્ષશીલ સાથે આવી પુર અને ઈંદીરાને ચુપચુપ વાતો કરતાં જતાવે છે, તક્ષશીલ તે જોઈ વ્હેમાઈ દાઢ પામે છે.

પ્રવેશ ૭ મો—સ્થળ ચેંકળસીંહનું મુકામ, સુહાસીની પાસે રાહ મલ આવે છે, કામકીડાની માંગણી કરે છે. સુહાસીની તેને જતાવે

છે, સંકેત મુજબ ગુણવંતી પુરુષ વેશમાં ત્યાં આવે છે, રાહુમલ છુપાય છે, ગુણવંતી રાહુમલને બનાવવા ઉટપટાંગ વાતાં ચલાવે છે, ગુણવંતી જાહેર થાય છે, ધારણા પ્રમાણે પોકળસીંહ આવે છે, રાહુમલ બલરાય છે; તેને આવેશ પહેરાવી સુંદરી તરીકે રજુ કરે છે. ગુણવંતી ઘરમાં છુપાઈ છે, પોકલ અંદર આવે છે, સ્ત્રીરૂપે રાહુમલને જોઈ આશક થાય છે; સુહાસીની રાહુમલને ખુલ્લો પાડે છે, પોકલસીંહ જોમ ખાય છે, સુહાસીની ઉલટીટાંગ પોકળના ગળામાં નાંખે છે, પર સ્ત્રી લ'પટ છે, છે પ્રત્યક્ષ પકડી પાડવાની યુક્તિ કરી છે, એમ સમ જાવી પોકલને શરમીદો બનાવે છે, રાહુમલ જન બચી સમજે છે.

પ્રવેશ ૮ મા—તક્ષશીલનો મહેલ, બેદીલ બનેલો તક્ષશીલ તેને અંબાલીકા આવી વિશેષ ઉરકરે છે, સીકંદરથી મીત્રતા કરવા અને પુરૂને પકડાવી દેવા, ઈંદીરાને પકડી કબજે લેવા સલાહ આપે છે, વ્યગ્રમનનો તક્ષશીલ ઈંદીરાને મેજવી આપવાની કબજાત લઈ તેમ કરવા કબુલ થાય છે, ઈંદીરા આવે છે, તક્ષશીલ તેની પાસે પ્રેમ માંગે છે. ઈંદીરા પોતાની શર્તના સમજળથી હાલ તેમ ન કરી શકવા લાગ્યારી જણાવે છે તક્ષશીલ હડાઈમાં ન ઉતરવાને પોતાનો ઠરાવ જણાવે છે. ઈંદીરા ઉપાલંબ કરે છે, અંબીકા સંકેત પ્રમાણે સેના સાથે ઈંદીરાને ફેદ કરે છે.

ટોલો.

પ્રવેશ ૯ મા—જેલમ નદી કાંઠે કીલ્લો. અંબાલીકાની યુક્તી મુજબ સીકંદર સેના સાથે નદી તરી આવે છે, દગાનો શોર પોકાર થાય છે પુરૂરાજ જુજ સેના સાથે આવી પહોંચે છે. પુરૂ થાય છે. પુરૂ સીકંદરને હાંકવે છે તેટલામાં પાછળથી આવી તક્ષશીલ પુરૂરાજ નો ફેદ કરે છે.

ટોલો.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ તક્ષશીલના મહેલમાં સીકંદરનો દરવાર
વીજ્યના નલગીત. પુરરાજ પર અંતરના ચાહનાર હોવા છતાં કસોટી
કરવા માટે ઉપરથી નારાજ બતાવવાની એરીસ્ટીયનને શુચના કરી
તેને પુરરાજને બોલાવી લાવવા મોકલે છે. પુરરાજનું કેહી હાલતે
આવવું, સીકંદર તેને માશી માંગી સંધીના કરાર કરવા કહેવું.
પુરરાજે તે વાત ઇન્કાર કરવી, શાહે છળથી કરેલા વીજ્યને નાકબુલ
કરવો. સીકંદરે બહાનાથી પુરને સમજાવવા પ્રયત્ન કરવો. પુરએ
તેથી ચલીત ન થતાં શાહને નીતીના બોધ કરવો. સીકંદરે દમ કસવો,
પુરએ દ્રઢતાથી તેનો જવાબ વાળવો. તલવાર બાજીની માંગણી,
એરીસ્ટીયને અંબાલીકા તથા તક્ષશીલે પુર સથે તલવાર બાજીમાં
ન ઉતરવા શાહને સલાહ આપવી, પરંતુ વર્મને અનુસરી સીકંદરે
પુરરાજની માંગણી માટે પ્રસન્નતા બતાવી પુરરાજની મુક્ત કરી તેની
તલવાર આપવી. પુરરાજ તથા સીકંદરનું હૃદયબુદ્ધ. સીકંદરની હાર,
એક ગ્રીસ સરદારને શાહના ખ્યાલમાં રહી પુરરાજને જખમી કરવો,
સીકંદરે સરદારના અનીતીના કૃત્યપર ક્રોધ કરી તેનો વધ કરવા
જણાવે કહેવું, પુરરાજે તેને ક્ષમા આપવા શાહને કહેવું. સરદારનો
જલ્લદના હાથથી ખ્યાલ. (ટૂંકો)

પ્રવેશ ૨ જો—રામહલનો મુકામ, મહાસીની તથા ગુણવતીનો
સંકેત. પોકળસીંહનું આવવું, કામકીડાની આતુરતા, ગુણવતી બહાના
બોળી, ને વખત વીતાવવો, ધારણા પ્રેમાણે રાહમલનું આવી લાગવું,

પોતકનું લયબીત થવું, તેને પુતળું બનાવી ઉભો રાખવો, રાહુમલનું અંદર આવવું, પુતળું જોઈ વિસ્મય, ગુણવતીએ જાણી જોઈને ફેસલો કવા દેવો, રાહુમલે વહેમખાઈ પુતળાને તપાસવું. પોતકનસીંહ ખુલ્લો પડવો આ ગોંટાળાનો ખુલાસો માગવો, ગુણવતીએ રાહુમલને ચતુરાઈથી ઉલટો સપડાવવો. સુહાસીનીએ બહાર આવી રાહુમલ ક્યાં છે. પુછવું, રાહુમલનું તથા પોતકન બંનેનું ગભરાવું, સુહાસીનીએ રાહુમલ પોતાને આહો છે, તેવી વાત કરવા. રાહુમલે યુક્તિથી પોતાના બચાવમાં કાંઈ બીજોજ મારો વેશ લેનાર તેને ચાહનાર છે. એવો જવાબ દેવો અને તેને પકડી લાવી બતાવવાને બહાને ખસી નીકળવું. પોતકનસીંહ લયથી સમજી જઈ પશ્ચાત્તાપ કરવો. પોતકને ગુણવતીની સીખામણ, સુહાસીનીપર પોતકનો પ્રેમ.

પ્રવેશ ૩ જો—સ્થળ તક્ષશીલનો મહેલ, સીકંદરના વિજયના મનમાં મીજલસની તૈયારી, અંખાલીકા તથા તક્ષશીલ ઈંદીરા અને પુરમાં કલહ કરાવવાની યુક્તિ રચે છે, પોતકસીંહને ગામડીયાનો વેશ કરી કપટ પત્ર આપવા પુરરાજ તરફ મોકલે છે. મુખારકબાદી ગાતલાન, સીકંદરે ઈંદીરાને બોલાવવી, પુરરાજના મૃત્યુના ખોટા ખબર આપવા તક્ષશીલ સાથે પરણાવવા ફરમાન કરવું, ઈંદીરાએ તેથી આઘાત પામવો, તક્ષશીલને ધીક્કારવો, કસોટી કરી ઈંદીરાપર સીકંદરે મનમાં ખુશ થઈ તેને ઉપરથી દમકસી તક્ષશીલને પરણવાનો વિચાર કરવા માટે એક રાતની મુદત આપવી. શાહનું જવું, તક્ષશીલે ઈંદીરાને સમજાવી દમ દેવો. ઈંદીરાએ ફક્ત જણાવવી, બળાતકારની તૈયારી સરોજનું અચાનક આવવું, ઈંદીરાને બચાવી તક્ષશીલને કેદ કરવો.

(ટૂંકલો.)

પ્રવેશ ૪ થો—સ્થળ, તેગસોહનું મકાન, તેગસોહ તથા શહેરીજનો. મુદ્દમાં સર્વ પ્રકારે મદદ આપવાની શહેરીજનોની લાગણી, સરોજનું આવવું, દગાથી પુરરાજ પકડાવાના ખમર દેવા. તેગસોહને તેથી આઘાત થવો અને સરોજ યુદ્ધસ્થળ છોડી આવ્યો. તે માટે ફરજ ચુકવાના અપરાધ માટે તેગસોહે તેને ગોળીથી મારવો અયાનક સુંદરીનું આવવું. તે વચ્ચે આવી જતાં જખમી થવી, સરોજનો ખયાલ.

પ્રવેશ ૫ મો—સ્થળ, પુરરાજનો મુકામ જખમી હાલતે પુરરાજ વીધીની વીચીત્રતા વીચારે છે, તેગસોહ આવે છે, દગાખાજીથી વીજ્ય મનાવનાર સીકંદર સાથે ફરી યુદ્ધ કરવાની માંગણી કરે છે. પુરરાજ વચન લાંગ નહી કરવા કહે છે, પોકલસોહનું ગામડીયાના વેશે આવવું, પુરરાજને પત્ર આપવો. પુરરાજે પત્ર વાંચવો. ઇંદીરાનો તક્ષસીલપરનો પત્ર છે એમ જાણવું, પત્રની ખીનાથી કાપીત તથા ઉદાસી જવું, ઇંદીરા તક્ષસીલના પ્યારમાં છે, એવો વહેમ. પત્ર પાછો આપવો. પોકળે ભુતથી પત્ર અહોં આપ્યો છે એમ ખુલાસો કરવો. અને પત્ર લઈ જવું. ઇંદીરા તથા સુંદરી આવે છે, ઇંદીરા તરફ પુરરાજની ઇતરાજી ખુલાસો. ઇંદીરાની દલીલ. પુરનો પીરસ્કાર. ઇંદીરાનો અફસોસ અને સીકંદર રૂબરૂ સંવાદ જાહેરમાં લાવત દરાવ જણાવી જવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો—રાહુમલનું મકાન, ગુણુતી સુપ્રસિતી તથા પોકળસોહ, રાહુમલને ઠેકાણે લાવવાની રચના રચે છે. પોકળસોહ રાહુમલનો વેશ લે છે, રાહુમલ આવે છે તેને નકતીત કિંમતો છે. અમલ રાહુમલ તરીકે પોકળસોહ રજુ થાય છે. રાહુમલનો આશ્ચર્ય

અને જુઠાણામાં શપડાયા સંજ્ઞાથી બેઠ, રાહુમલે પોતાનું અપરાધ કહેવું, સહુએ તેને ફટકા મારી કાઢી મુકવો, રાહુમલે નીરપાય સુઢાસી-નીને ચાહનાર પોતેજ છે, એમ કથુલ કરવું, હમશીકલ (મળતા ચહેરા નો ગોંટાળો સમાપ્ત થવો. ગોંટાળાના કારણરૂપ પરસ્પરી લપટપણાના અપરાધ માટે પ્રસ્થાતાપ. બન્નેએ પોતાની પત્નીઓની નેક ચાલ માટે શીદાગીરી જણાવવી.

પ્રવેશ ૭ મો—સ્થળ, તક્ષસીલના મહેલમાં દીવાનખાનાનું, પુરરાજને બોલાવી છેવટ કસોટી કરી મીત્રતા કરવાનો સીકંદરનો વીચાર. પુરરાજને તેડી એલરીસ્ટીયનનું જવું, વેશ બદલી કરી ઈદીરાનું આવવું, ફરીયાદ કરવી. ન્યાય માટે સીકંદરનું વચનદાન મેળવી પોતાનું શીયળ ભંગ કરવાની પેરવી કરનાર સખ્સના સાક્ષી તરીકે સીકંદરપર ઈદીરાએ તોહમત મુકવું. સીકંદરનો કાલ, ઈદીરાનું જાહેર થવું, પુરરાજનું આવવું, તક્ષસીજનું આવવું. સીકંદરે ઈદીરાને ઉપલક્ષ રીતે આભ, ટોંગ-સોગ કરવા માટે દોષીત ગણવી, પુરરાજપરનો પ્યાર તથા તક્ષસીલને પરણવા કહેવું, પુરરાજને ઈદીરાને તેવી ધરજ પાડવા કહેવું, પુરરાજે તટસ્થ રહેવું, ઈદીરાએ પુરરાજ તરફ પ્રેમ જાહેર કરવો, બાદશાહે પુરરાજને તટસ્થ રહેવા માટે તથા ઈદીરાને કુકમ ન માનવા માટે ગુન્હેગાર ઠરાવી કેદ કરી વધનો કુકમ દેવો. ઈદીરા તથા પુરરાજની ઉદાસીનતા. દીક્ષા બહોરી લેવા તૈયાર થવું, સખ્ત

કસોટી. જક્ષાદોને ગરદન ધરતી સીકંદરનું તેઓની ધર્મનીતી અને
 દ્રઢતા માટે અત્યંત પ્રસન્ન થવું. શીક્ષા માફ. પ્રેમથી બેટવું અને નેકીના
 બદલા તરીકે મીત્ર બનાવી સમગ્ર પંજાબનું રાજ્ય અર્પણ કરવું.
 આ બનાવથી અંબાલીકા તથા તક્ષસીલનું દ્વેષે બરાલું, પોતાના
 ઇનામની માંગણી, સાહનસાહે તેઓને તેઓનાં કુટુંબનું બાન
 કરાવતા ઇનામને બદલે અપરાધી જણાવવો તેથી ઉશ્કેરાઇ જઇ
 તક્ષસીલ સીકંદરપર હુમલો કરે છે, સીકંદર તેને ઠાર મારે છે.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ કાઢીમાં પર્વતમાં રાજમહેલ ઈંદીરા પુરરાજે તીરસ્કાર કર્યા સંબંધી શોચમાં. સાહેલીઓનો વીનોદ પ્રસંગ કેદી અંબાલીકાને લગ્ન સીકંદરનું આગમન. કપટપત્ર રજુ કરવો, અંબાલીકાની મુખજુમાની, પુરના મનનો સંદેહ જવો. અંબાલીકાનો ન્યાય, પુરરાજના માનને ખાતર અંબાલીકાને મારી. ઈંદીરા પ્રત્યે પુરરાજે પ્રણયમાં વહેમ કર્યા માટે ક્ષમા માંગવી, અભેદ પ્રેમ

પ્રવેશ ૨ જો—સ્થળ, સરોજનો વિતારે, સુંદરી સરોજનું આનંદી મીલન. લગ્ન માટે ઈંદીરા દેવીની આજ્ઞા મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવાનો ઠરાવ, પુરરાજનું આવવું, અંબાલીકાની હિલચાલપર નજર રાખવા સરોજને મોકલવો.

પ્રવેશ ૩ જો—સ્થળ તક્ષસીલનો મહેલ. અંબાલીકા સીકંદરે પોતાના લાઇને માર્યો, તે માટે તથા પોતાના અપમાન માટે વરના વીચર કરે છે, પોકળસીદ તથા રાહુમલે તેમાં મદદ કરનાર રીકે ત્રીજા સદાક કે જેને સીકંદરે શિક્ષા કરી હતી, તેને લાવી મેળવેલો છે. તે સર્વ મળી સીકંદરના ખુનનો દરાવ કરે છે, અને તે ખુન કરાવવા માટે સીકંદરના અંગરક્ષક સૈનીક અમલદારને કહેવામાં આવે છે. અંગરક્ષક બે અમલદાર આ કામ માટે ના કહે છે, જેથી અંબાલીકા તથા સરદાર અમલદારોનું ખુન કરવા તત્પર થાય છે, અચાનક ગુણવતી આવી પહોંચે છે, તે પાપી કામમાં આડે આવે છે, સાચી અમલદારોનું

પુન, સરોજનું આવવું, બેઠ જાણી લઇ શાહને આતમી પહોંચાડવા જવું.

પ્રવેશ ૪ થો—સીકંદરની જાવણી. સીકંદરને પુરરાજ તથા સરોજ આવી કાવતરાની જાણ કરે છે, યુદ્ધિત ગોઠવવી, સર્વેનું છુપાઇ જવું, પુનીઓનું આવવું, સીકંદરની જગોએ સીકંદરના બાવલાપર ધા, સીકંદર તથા પુરરાજે પુનીઓને પકડવા. (ટૂંકો.)

પ્રવેશ ૫ મો—સ્થળ શાહના પુનના અંજામની વાટ જોતા રહેલા પોકળસીંહ તથા રાહુમલને સરોજસીંહ તથા એલફીરટીયન સફાઇથી પકડે છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—સીકંદરનો દરબાર, સીકંદર પુરરાજ તથા ઇંદીરા વીગેરે સમક્ષ પકડાએલ અંજાલીકા તથા ગ્રીસ સરદાર વીગેરેને લાવવામાં આવે છે, પાપીઓનો ન્યાય, પાપીઓનો પૂર્ણ પચાતાપ. દેશદ્રોહી અંજાલીકાનો મરીને પ્રાયશ્ચીત કરાવો છરાદો. સ્ત્રી જાત જાણીને તેને બચાવવા સીકંદરનો છરાદો. પુરની તેમાં સંમંતી. આનંદ પ્રસંગના માનમાં ગુન્હેગારોને ક્ષમા. સીકંદરે નેકીવંત ક્ષત્રીનરોની કદર બુઝવી. પુરરાજની મીત્રતાની સલામતી તથા પુરરાજ અને ઇંદીરા તેમજ સરોજ સુદરીનો હસ્તમેળાપ શુભાશીર્વાદ હતીશુભમ.

શ્રી વીરકેસરી નાટકની પાત્ર સંકેલના.

પુરુષ વર્ગ.

સીકંદર... ..	ગ્રીસ દેશનો જગત જીત બાદશાહ.
(મહાન એલેક્ઝાન્ડર)	
પુરરાજ (પૌરસ) ...	પંજાબ-લાહોરનો મહારાજા.
તક્ષશીલ... ..	પંજાબ પૈકી એક ભુપતી.
એલક્ઝિયન	સીકંદરશાહનો દુત.
ગ્રીસીય સરદાર ...	સીકંદરનો અંગરક્ષક અમલદાર.
તેગસીંહ	ઈદીરા કુમારીનો સેનાપતી.
સરોજસીંહ	તેગસીંહનો પુત્ર.
ચાકલસીંહ } રાહુભલ }	... તક્ષશીલના ખંડીયા રાજાઓ.

સ્વાયર્ગ.

ઈંદીરાદેવિ ... ..કોહીમા પર્વતની રાણી
 અંબાલિકા ... ..તક્ષશીલની બહેન.
 સુંદરી ... ..ઈંદીરાની સખી.
 મુહાસિની ... ..પોકલસીંહની સ્ત્રી.
 ગુણવતી ... ..રાહુભવની સ્ત્રી.

સ્થળ—પંજાબ—લાહોર—તક્ષકનગર.

શીવાય દરબારી, લશ્કરી, સહેરીજનો દ્વારપાળ અને વારાંગ-
નાઓ વીગરે.

શ્રીઃ

વીર કેસરી

નાટકનાં ગાયના.

સુત્રધાર—

૧

ઠશ્રી બંસીધારી પ્રજાપતિ બનમાલી
બલીહારી બલીહારી વંદુ વહાલા વારી વારી
મંગલ મુરત પ્રભુ પ્રિતી વારીધી
પાહી પાહીહે પ્રાર્થસારથી શ્રેયના નીધી
નવકૃતિ રસવતી કશકરધારી હરિ મુણી વિનંતી
મહત્ત વરદ પદ તમારૂં સક્ષણ કરો-સીધ્ધ કરો
કામના હે શ્રીપતિ—

ખાળાઓ—

૨

તીર તરકસ તન ધરીને શુરવીર રણધીર આળ્યા
દેવ દુંદુભી ગડગડીયાં પ્રીતેથી મુર મુંદરીએ વધાળ્યા
અટલ અડઝ ભીષણ પશુ દેશ હીત લીધાં

કેસરીયાં કરી રણુમાળા ધરી અભય ખ્યાલા પીધા
 શીર સોંખ્યાં દેશ હાજમાં સુખે સુયશ વહોરી લીધા
 જગ અમર નામ કીધાં એવા દેશ ભક્તએ—તીર૦
 સ્વતંત્રતામાં પૂર્ણ પ્રભાકર કેસરી બળવંતા
 ધર્મ નિતીમાં ધ્રુવ ધુરંધર મહારથી મદમાતા
 હીંદ માતાના પુત્ર પનોતા અનમીને અટંકા
 દેશ દેશ લીધા ડંકા એવા બહાદુર બંકાએ—તીર૦

રાજ મંડળ—

૩

જય રહો જય રહો હીંદના નરેશનો સ્વદેશનો
 સદાય જય રહો.
 હાં દેશની સ્વતંત્રતા શ્રેષ્ઠતા સ્વાધિનતા
 કાયમ દાયમ રહો— જય રહો.
 માતૃ સેવાના પ્રસાદથી ધર્મ નીતિના પ્રતાપથી
 યશ વરો શુરનરો જંગે ચડો— જય રહો.

ઈંદીરા—

૪

ખરા તે હીંદના સંતાન, લડે જે હીંદને કાળે
 લડે જે હીંદને કાળે, મળે જે હીંદને કાળે
 દુભાતો દેશને દેખી, ચડે વારે ઉમંગેથી
 પ્રભુ કે બાદશાહોથી, બુઝે જે હીંદને કાળે
 ન મોહે માયા મહોબતમાં, ન લોલે માલ દોલતમાં
 જીવન જર પ્રાણ સૌ પલમાં, તળે જે હીંદને કાળે

યતો ધર્મ સ્તતો જય છે, કરો યાહોમ શો ભય છે.
અમર તે થાય નિશ્ચય છે, મરે જે હોંદને કાજે.

ગુણવતી—

૫

અરે ઓ હોંદ હિતેશુ હોંદના લગનની રીત સુધારો
લાયક નેડલાં મેળવો જેથી થાય સંસાર સુખાળો—અરે.
બાળ વિવાહ ને વૃદ્ધ વિવાહ કે પૈસાના વિવાહ થાય
ગુણ રવભાવ વિરૂદ્ધ વિવાહથી દેશનો ઢાટ વળાય
હાય લાગે અંતર દહાય—અરે૦

હીરાના હાર ને મોતીની માળામાં નથી સંસારનું સુખ
અમો જેવી નવ યોવના નારીને જુગતી નેહી વિના
દુઃખ દુઃખ સંસાર માંહે ન સુખ—અરે૦

ગુણવતી—

૬

આપ પાપડ વાડીમાં પધારજો દહેરીલાલ
મંદીરની સામે મકાન છે, નીચે દેશી ઢાંચની દુકાન છે.
રંગરંગીલા ચાલ મારી પાડોશમાં તુળસા ક્યારાનું નીશાન છે.
(છાતમાં) તુળસીના ઝાડનું નીશાન છે—દહેરીલાલ૦
અખંડ ને અભંગ આજ સાંજ પહેલાં આવજો
હડતાળવાળાનું તોફાન છે જખડું હડતાળવાળાનું
તોફાન છે—દહેરીલાલ૦

પોકલ-જેખમ લરેલું કામ પુરી પચાત છે ધારતી છે
આકૃતમાં જન છે, માસ આપ ધારતી છે—દહેરીલાલ૦

અંબાલીકા—

૭

સુંદર ગોરી ગોરી છળી આ લાગે પ્યારી
હારે મારા પ્રેમી પાતાળીઆજી તનમન તમપર વારી
પ્રણય પરિક્ષક છે દીલદરીઆ દરશ પામી મુજ લોચન
ઠરીયાં.

પ્રીતે પળજો સુખકર નૌતમ ન્યારા
ના ભુલી જાશે મનહર મોહન મારા
હારે મન મંદીરમાં વસીયા બની પ્રીયની પુબરી

સાહેલીઓ—

૮

રે બની જીવતી જોખન ઉભરાતી
સુંદર શું શોહાતી, મદન મદમાતી—રેબની
મનહર મયંક મુખ મુગ્ધા મધુરી
અલબેલી ઇંદ્રની પરી
ખંજન નયન નેહ લીનાં રસીલા
બ્રકુટીમાં ભુરકી લરી મોહન મંત્ર મારે છે જાદુગરી
ગૌરઅંગ રંગ ઢંગ દેવ સુંદરી—બની

સાહેલી સુંદરી—

૯

સાહેલી-મીઠા મીઠા રસ પ્યાલા પાસે રસીલા લાલા
સુંદર-અરે જારેજા જાણ્યા સહુ ઢંગ તમારા
સાહેલી-આનંદ લેજો દેશો રસીકા રતિલાલા

સુંદરી-બાણુ' ના કાંઈ બાઈ વેણુ શું વહો આવા
સાહેલી-પ્રિયતમ તનમન હરનારા

નટખટ છલબલ ભરપુર રસખાન જ્ઞાન વાન

સુંદરી-ઠોડા ચાળા-મીઠા

સુંદરી સરોજ—

૧૦

સુંદરી-હાંહારે દર્શન દેજેરે સુધ લેજેરે છળીલા પ્રીય પ્રાણુ

સરોજ-હાંહારે હરહમ તારીરે રઠ લાગીરે માર્યાં તે મોહબાણુ

સુંદરી-હાં પ્રિયતમ અનુપમ છો નગીના મારાં તનમનહુંકરખાન

સરોજ-હાં હીલભર અમુલ્ય છો હૈયાના હીરા સુખકર છો

રસખાણુ—હાંહારે૦

સુંદરી-સોભાગ્ય શબ્દગાર મારા તનમનના માલીક મારા

સરોજ-પ્રીતિની પીયુષધારા પ્રીયતમનાં જીવન પ્યારાં

સુંદરી-વારી વારી બાઈ હું બહીહારીરે મન મોહન લાલા

સરોજ-પ્યારી પ્યારી લાગે શી છળી તારીરે હીલ હરણી દારા

સુંદરી-પાઈ પ્રીત બુટી

સરોજ-હીધું હીલ લુટી

સુંદરી-એમ ?

સરોજ-હા.

સાહેલીઓ—

૧૧

ગરબો

હારે બાવ ધરીને ભજમી ભવ્ય ભારતી માતા
 દયામયી દેવી તમારાં જયકર ગીતો દેવતા ગાતા
 માતા તવ સૈજન્ય સાગર સુધીપર રહી રહ્યો છે
 વિભુતીનો સૌરભ સુંદર લોકલોકા રહેલી રહ્યો છે
 નમામી વિશ્વ વિજેતા દે સુખશાતા વહાલી વીધાતા—હાં
 જનુની અરજ ઉરમાં ધરજો વરદા વીમલા કરૂણા કરજો
 પરદેશી તણા હુમલા હરજો જય કીર્તિ સુલેહ સદા મળજો
 સહુ આર્ય મહીં સુભ સંપત્તિને છળલેહ વીશાહ પ્રમાદ જળો
 ચીરકાળ અમારૂં સ્વરાજ્ય રહો અમીવૃષ્ટો કરી દુઃખ દવંદહો
 ધર્મનીતિ આતુરી હીંદને નિવાળો ઉદ્ધતીના શીખરે ભારત ખીરાળો
 ન્યારી ન્યારી બહોજલાલી આપો આઠ પ્રીય કરનારાં-હાં

ઇંદીરા—

૧૨

બરે બરે કાયલ કાળી તારી ટુહુકારી લાગે
 અકારી—જખમકારી—બરે બરે.
 વીરહીણી ને શીદ વીદારે
 શર જેવા સ્વર શાને ઉચ્ચારે
 બળતીને બાધ બહુ શું બાળે
 લાગે કલેજે કટારી—બરે—બરે

વારાંગનાઓ—

૧૩

અખીયાં અયસાની પ્રીયા સહેજ ચળોને
 સહેજ ચળોને પ્રીયા સહેજ ચળોને—અખીયાં
 લાલ પલંગપર મસરૂંદા તકીયા
 ઉપર ચાદર તાની—પ્રીયા સેજ ચલોને—અખીયાં
 હલુ હલુ પાઉં ભરો મોરે સજના
 ભગેશુ નનદ જેઠાની પીયાસેજ

ઈંદીરા—

૧૪

હું પદ તજે હરામી દુનીઆ નથી સદાની
 જર જોર ને જીવાની સહુએ મવાની ફાની
 સાચો સલાહ માનીરે કરણી કરો મજાની
 મમતા મુકોને પ્રાણી સહુ અંતે ધુજધાણી
 આ જીહી છાંદગાનીરે સ્વપના સમી દ્યો જાતી
 કોઈ આજ કોઈ કાલે પરલોક પંથ ચાલે
 જમ દુત આવી અલેરે દુનીયા દુખી જવાની

૧૫

મુમુવામીને-કેવો ખાધો જોળ સાટે જોળ હારે ધીક ધીક
 હરાયા ઢોર હવે તમે હાથમાં આવ્યા ચોર
 તમને જોઈ હંલાશ

પોકળ એતો જરી નેતો હતો હું તાલ તમે આવું જુહું
 ચઢાવેના આળ
 રાહુ-જુઓ મારા કરડી આધા ગાલ પુરાવો સાફ છે હાલ
 સુહાસીની-છટકામાં ઉંદર
 રાહુ-ફાવવા જતાં ફસાઈ પડયે
 પોકળ-આવી છે આફત આમ
 રાહુ-કેવી દીધી થાપ બેટાલ-કેવો ખાધો
 પોકળ-પાલ આવી દગલખાલ

અંક બીજો

વારાંગનાઓ—

૧૬

જયવીર મહા રણધીર સીકંદરશાહ સદા જયવંત રહો
 દીલ રહેમને પ્રેમથી પુણી રહો બળ બુદ્ધી પ્રતાપ અનંત રહો
 યશ સુમશ છવાઈ રહો તુજ ગાન ગુણીજન ગાઈ રહો
 તુજ આજુ અખંડ દીવાઈ રહો નીત મંજળ હર્ષ વધાઈ રહો.

ગુણવંતી—

૧૭

યન ગન યૈયા (૨) નાચો નચૈયા—નાચો
 સાધીને સુરતાલ ગલીન ગીનધા (૩) હા હા
 તમે વેશ મઝાનો લાગ્યા

રાહુમલ-તમે લાગો છો હડકાયા

ગુણવતી-તમે બધા લાગમાં આવ્યારે

ઠીક આવ્યા ખુબ આવ્યા બિશ આવ્યા

પોકળ-લાક્ષ્મીનો ખાવા માર-—થન ગન

ગુણવતી-તમે પુરા નસીબશાળી

રાહુમલ-મળી તક સોનેરી સારી

પોકળ-અમે કસ્યા જોઈ પરનારી રે હાય નારી

વોય નારી ઉફ નારી

ગુણવતી-એરા આવોને લાલ

રાહુમલ-ગદી ગીનધા (૩) થનગન

૧૮

આલી આજ ધન્ય ધન્ય

સુખકર અવસર

જેઠા તખતપર આલીજા નામવર

ચમકત હુહાય જેની જગ સુવિગળ

ગુન ગાએ નરનારી જઈએ વારે બલીહારી

આવો સખીરી કીજે નૃત્યગીત વર-આલી આજ

ગુણવતી-

૧૯

હાકોશ્રી ઠેકણિ આવ્યા

ખહુ પરતયા દોડી દોડીને ધરાયા-હાકોશ્રી

સુહાશીની-આશીરવાદે અર્થ સરેના ભયથી કામસરે છે
એ ન્યાયે અમરવાની નાથને જીવતીથી સપડાવ્યા
સરમાવ્યા સમજાવ્યા — ઠાકોરશ્રી.

ગુણવતી-સીધી આંગળીએ વીના સાંપડે
વાંકી બીજ પુણ્યએ શઠના સાથે શઠતા કરવી
એ જગ વચન વદાયા વંચાયા કહેવાયા—ઠાકોરશ્રી

વારાંગનાઓ— ૨૦

જીઠા વાયદા પીયા મોસે કર ગયોરી
રજની સારી મય જાગી, આયેના છયલ સોહાગી
બીરહાકી આગી મોહે લાગી—જીઠા વાયદા.
સોતન હય યેરન ભારી બસ કીને કૃષ્ણબીહારી
કાસે કહું એરી મેતો હારી—જીઠા વાયદા.

ઇંદીરા—

૨૧

બાંધી આશા પ્યારા તારા પ્રેમમાં
નષ્ટ આશા આજે મારા પ્રેમમાં
સખત મુશ્કીલ ધર્મ સાચા પ્રેમનો
કાઠી આપું પ્રણુ પ્રેમમાં
જેને વીતી તેજ જાણુ આ સીતમ
હઈ દીલની લાગી જવાલા પ્રેમમાં
દીલમાં આવે છે કે જોગણુ હું બલુ
થઈ દીવાની દીનેદારા પ્રેમમાં

ચોકળ ને ગુણવતી—

૨૨

જોખોરે ફટકાથી જોખો (૨) પુરેપુરો હાં પોખોરે
તમે કરી નાંખોને ચોખો ફટકાથી જોખો

રાહુમલ-જો જોરે દુનીઆના લોકો જોયા જેવો મોકારે
આની ક્યાં મુકવી પોકારે દુનીઆના લોકો

શીયાળવું ઘર ધણો થઇ બેઠું બળે બંબળ ચાલુ

ગુણવતી-જુઠ બોલવા જતાં જો જો ઉલટુ ઉંચુ માર્યું.

પોકલ-અસલી પીટાય બંદો નકલીયો હરખાય

રાહુમલ-બેર આંધળે કુટાયરે દુનીઆના લોકો-જોખોરે.

મુહાસીની ગુણવતી— ૨૩

જુઓ અમે અબલાના કામ,

અબલા પણ પ્રબલા કહાવીએ.

ચીજ અબાયબ નાતમ નારી,

નારી સંસારમાં સ્વર્ગની ખારી.

રંગમાં ઢંગમાં રસની ક્યારી,

લટકે મટકે કામણુગારી

જારી વીજારી ચરિત્ર ચલાવીએ,

એક ઇશારામાં દુનીયા ડાલાવીએ

ફાટીમાં દુનીઆ ડાલાવીએ

ઈંદીરા—

૨૪

જખ હીલ ન હો કાળુમે' તો કયા મેરી ખતા હય યેહ શાને ખુદા હય
 સચ હય જો મહોળખતમે' કીસીને કહા હય આફત હય ખલા હય
 આઝારે મહોળખસે તો અલ્લાહી ખયાલો યેહ ગમ ન હીખાઓ
 યેહ કઈ વહિ હય, એસકી નહી કોઈ કવા હય બેકાર દુઆ હય
 શાયદા કોલગે કોસને અંદાઝ તો દેખો! કુછ જૌર તો કરો
 મરતા હય તો મરને કે સીવા કોન અયા હય આખર કોફના હય

૨૫

અંક ત્રીજો.

રજપુતો—

૨૫

શાંતી મળી સુલેહ થઈ જય જોલો સહુ મહારાજ તણો,
જુગ જુગ જીવે શ્રી શાહનશાહ અવિચળ રાજને તાજ રહે.
હે શ્રી મોરારી મહેર તારી ભીતિ નીવારી છે સુખકારી,
અમન અમન લાવ લહે શાન્તી.

ઈંદીરા—

૨૬

હાં....હેલા અલખેલા સાહેબા,

પુરૂ—મોહની લગાડી લલના.

ઈંદીરા—થયા છો પતિ આ તનના

ચરણ શરણ તમ તારણ તરણ મમ.

હાં...રૂડા રહીઆળા શામળા—હાં હેલા

રતિને કામ જેમ એક રૂપ પ્રેમમાં છે

પુરૂ—પુરૂના પ્રાણુ ખ્યારી ઈંદીરાના પ્રેમમાં છે

ઈંદીરા—રસીલા રામ મારા સર્વદા સમીપ રહેજો

પુરૂ—બની મમ ઉર્વશી સદા પ્રિતીનું દાન દેજો

ઘડી યજ્ઞ નવ કડું ન્યારા સુખકર સુંદર વર મારા

મગન મગન મન વરસ્યો આનંદ ધન

હાં.....રૂડા રહીઆળા શામળા—હાં હેલા

સુંદરી—

૨૭

બની સુંદર અલખેલા લાલ, ધરીને બહાલ
આવો ઉમંગમાં

સરોજ—બન્યો આતુર અલખેલી આજ, સફળ કાજ
આનંદ અંગમાં—બની

લગન પુરી લગાડી તેં કૃતાર્થ કરી

સુંદરી—નવલ વેલી પ્રેમી તરુવર સાથ વરી
સુખી અમૃત સમ વેણ પ્રાણ છે શુભતાન
પ્રીતિ તરંગમાં—બની સુંદર

કામણ કર્યાં શાં કહોને છગીલા, લામાને લોખવી આમ
સરોજ—ઉત્તમ અમુલા શુણે કરીને, ગોરી કર્યો તેં શુભામ

સુંદરી—સુખના મધુરા જાઓ જાણું છું ધુતારા—બની
નાચનારીઓ—

૨૮

બાલી લોલી પટાસણ દે ગાલીયાં
તોડે શરમ કુછ ન આવે યત જાવે
હસાવે સખ નારીયાં—બાલી લોખી
મેઢી લગાકેર દ્વાર ઠાડી પટાસણ
ક્યારે સમજ કે ઉસે ખ્યારે રસિકરાજ
દીની હાતોયે તુને તાલીયાં—બાળી

રાહુ—

૨૯

આકૃતનો જમાનો આંચો બારે ઉપજ્યો લે
નથી ઉગરવા આરો ચારો આમ આકૃત છે

પોકલ—ઢોર હરાયા ડખે પુરાયા અંકે નંગે બે
 કડાં લોઢાનાં જડયા હાથમાં ઠણ્ણુ ઠણ્ણુ ઠણ્ણુ કે
 પાપી કયાં જઈને કે તેને કોઈ દાદ નાદે
 ચારો આમ આકૃત છે.

સરોજ—

૩૦

કરચી તેવી પાર ઉતરણી ખોદે તેજ પડે
 ભલાં ભુકાંને બદલો ભગવત દીધા વીના નારે—પાપીકયાં
 એફિસ્ટિયન—વેશ કર્યા બહુ રૂપી વાનીયા લંપટતા કાજે
 મોટા ઘરના થયા પરોણા સપડાયા અંતે
 હવે કોઈ દાદ નાદે તારો થયો પાપથી ખે—ચારો આમ

હંદીરા—

૩૧

થવાનું ના થવાનું કહે, નજીમી કોણ એવો છે,
 ન બાણુ જાનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે ?
 હતી શલ્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમાં વાત બહેર છે,
 ન બાણુ સાની ગૌતમી, સવારે શું થવાનું છે ?
 હતા કૌરવ અને પાંડવ, જગતમાં મહાબળી યોદ્ધા,
 ન બાણુ ભીષ્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે ?
 રમ્યા બુગટું સહુ સાથે, વિભુતી સૌ ગયા હારી,
 ન બાણુ ધર્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે ?

સમાપ્ત

જાહેર જાણપર.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજનો મુકામ હોય ત્યાંથી મલશે. જેઓ સાહેબોને નોંધતી હોય તેઓએ રોકડી કોમતથી મંગાવી લેવાં વેલ્યુપેબલ અથવા નોટપેડ કાગળ રાખવામાં આવશે નહીં

રૂકમીણી સ્વયં'વર	....	રૂ. ૦-૩-૦
સતી સવીતા	...	રૂ. ૦-૩-૦
અહલ્યાબાઈ	...	રૂ. ૦-૩-૦
શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર	....	રૂ. ૦-૩-૦
ન્યાય સિંધુ	....	રૂ. ૦-૩-૦
ચંદ્રશુભ	....	રૂ. ૦-૩-૦
સમ્રાટ અશોક ...	....	રૂ. ૦-૩-૦
આત્મબળ	...	રૂ. ૦-૩-૦
મહાત્મા તુલસીદાસ...	...	રૂ. ૦-૩-૦
યોગમાયા	...	રૂ. ૦-૩-૦
વીરકેસરી ...	...	રૂ. ૦-૩-૦
રંગ તરંગ	....	રૂ. ૦-૩-૦

શ્રીમનલાલ બકોરદાસ દલાલ.

માલેક:—શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજ.

